

1. Na brehu Dunaja v teniskách a v tričku
čakáme ty a ja rannú električku,
chýry z dennej tlače visia nad mestom,
moje srdce plače po roku tisícosemstom,
svet bol nežný herbár, voňal podbežom
vtedy pred Einsteinom aj pred Nobelom,
nik tu neštrajkuje za zvýšenie miezd,
ešte je ďaleko inflácia hviezd.
2. Ešte sa nik s nikým o nič nedelí,
ľudia ešte nie sú uvedomelí,
pán gróf s mladú dámú odchádzajú kočom,
tíško si šepkajú, a nik nevie, o čom,
zrazu všetci miznú, len ja ostávam,
dovidenia, láska, ruky bozkávam,
ešte rukavička a ruža komtese,
kým príde električka a všetko odnesie.